

DESIRE®

Joss Woodová
Svatba roku

 HARLEQUIN®

JOSS WOODOVÁ

SVATBA ROKU

PŘEKLAD

OLE VOLEMAN

Milá čtenářko,

když otevřete zářijové knížky, setkáte se s ambiciózními muži, kteří jsou připraveni pro pracovní úspěch udělat vše a přinést snad každou myslitelnou oběť. Samozřejmě v takovém enormním nasazení není na nějaké vztahy a romantiku nejen čas, ale ani pomyšlení. Mohlo by se tedy lehce stát, že naši hrdinové nerozeznají hlas osudu, který jim přivede do cesty dočasné rozptýlení v podobě neodolatelného protějšku. Naštěstí, jak dobře víte, v mých příbězích má láska vždycky šanci a dobrý konec je zaručen.

S láskou

Váš Harlequin

Joss Woodová

SVATBA ROKU

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Redeemed by Passion

První vydání:
Harlequin Books, 2019

Překlad:
Ole Voleman

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyřhová

© 2019 by Harlequin Books S.A.
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2020
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

HarperCollins Polska sp. z o.o.
02-516 Warszawa, ul. Starościńska 1B lokal 24-25

Elektronické formáty: Woblink, Poland

ISBN 978-83-276-5163-1 (EPUB)
ISBN 978-83-276-5164-8 (MOBI)
ISBN 978-83-276-5165-5 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Liam Christopher se opřel dlaněmi o zábradlí na terase, zaklonil hlavu a zamyšleně pozoroval blikající světlo na tmavé obloze. Napadlo ho, že se možná právě dívá na soukromé letadlo Brooka Abbingdona. Na letadlo, na jehož palubě sedí Teresa a každým okamžikem se od něj vzdaluje.

Představa, že ji generální ředitel a spoluvlastník letecké společnosti Abbingdon Airlines právě teď možná drží ve svém náručí, utěšuje ji a utírá jí slzy z tváří, ho naplňovala vztekem, ačkoli jestli si právě teď někdo zasloužil plakat, byla to Teresa St. Claireová.

Liam si to moc dobře uvědomoval, avšak jeho vztek byl v tomto okamžiku, uprostřed noci po zmařeném galavečeru, silnější než jeho pochopení. Znovu si představil, jak Teresa vzlyká Brookovi do bílého naškrobeného límečku, a ruce se mu samy od sebe začaly svírat v pěst. Když mu došlo, že v jedné dlani drží křišťálovou sklenku na whisky, bylo už pozdě. Sklenka se rozprskla a střepy se mu bolestivě zaryly do kůže.

Zatraceně!

Rozevřel prsty a sklo dopadlo s tichým zacinknutím na podlahu. Ke svému překvapení Liam zjistil, že nemá žádné zranění. Na kůži mu zůstalo pouze několik otisků, ale jinak byla neporušená.

Liam přestal zírat na noční oblohu a obrátil se směrem k prezidentskému apartmá hotelu Goblet, kde právě přecházel sem a tam jeho nejlepší přítel Matt Richmond s telefonem u ucha. Ještě pořád vypadal nashťvaně a Liam mu to nemohl mít za zlé. Matt měl plné právo být rozzuřený. Jeho galavečer, který byl pro něj tolik důležitý a na který se tolik těšil, skončil fiaskem.

Hůř než fiaskem, pomyslel si Liam.

Byla to jedním slovem katastrofa. Katastrofa, o které se bude mluvit ještě hodně dlouho, a to nejenom v prestižních společenských kruzích. Už teď bylo nad slunce jasné, že si na tom smlsne bulvár. Viděli to totiž nejenom účastníci galavečera, ale všichni, kteří se na něj dívali v přímém přenosu na internetu.

A celé to byla Teresina vina.

Dobře, možná ne úplně její vina, pomyslel si Liam.

Teresa přece nemohla vědět, že na galavečer pořádaný v Napa Valley dorazí její problematický bratr s drogovou minulostí. Ani že bude Joshua St. Claire potřebovat jen pár minut na to, aby zničil měsíce příprav a usilovné práce. Jenomže Teresa měla coby organizátorka společenských akcí Mattův galavečer na starosti. Nesla za něj odpovědnost. Cokoli se na něm odehrálo, padalo na její hlavu.

Takže ano. Celé to byla její vina.

Z Mattova pohledu rozhodně.

Kdyby to záleželo jenom na ní, neutekla by z galavečera jako spráskaný pes. Liam o tom byl rozhodně přesvědčen. Pravděpodobně by se pokusila alespoň o chabou nápravu. Koneckonců tvůrčí na to byla dost, a nikdo to nemohl vědět lépe než právě on.

Matt jí však nedal šanci. Vůbec s ní o tom nehodlal diskutovat a nechtěl slyšet žádnou omluvu. Požádal ji, jasně a důrazně, ať okamžitě odejde a svého bratra si vezme s sebou.

Přesněji řečeno ji vyhodil: *Vypadněte odtud, Terezo. Zmizte mi z očí oba dva. Vy i ten váš povedený bratr. Hned!*

A ona vzala Joshuu a šla. Hrdost jí nedovolila, aby na večírku po Mattově vyhazovu dál zůstávala.

Kromě toho chtěla utéct před ním – před Liamem. A tomu Liam rozuměl lépe než čemukoli jinému. Jejich minulost byla stejně komplikovaná jako jejich přítomnost. Vlastně ještě mnohem víc.

Ze všech hostů na galavečeru jí pouze Brook Abbingdon podal pomocnou ruku a ona ji přijala. Teď se v jeho doprovodu vracela i s Joshou domů do Seattlu. I tomu Liam rozuměl, ovšem přesto to v něm vyvolávalo vztek.

Zatraceně!

V prezidentském apartmá se objevila Naďa, Mattova manželka, a objala Matta zezadu kolem pasu. Na Mattově zamračené tváři se téměř okamžitě rozhostil výraz úlevy. Otočil se k ní a s telefonem stále u ucha ji políbil do vlasů. Naďa se usmála a pohládila ho zlehka po tváři.

V jejím gestu bylo tolik něhy a lásky, až Liam pocítil kolem žaludku něco jako žárlivost. Na prchavý zlomek okamžiku zatoužil po tom, aby se na něj někdo jednou usmál se stejnou něhou a nekonečnou láskou, jako se usmívala Naďa na svého manžela.

Tohle je pravá láska, blesko mu hlavou. Pokud něco takového vůbec existuje. Ale jestli něco takového existuje, pak mezi Mattem a jeho ženou.

Liam však na pravou lásku nikdy nevěřil. Nevěřil na ten druh lásky, o které se tvrdí, že je až za hrob, že přečká veškerá protivenství a překoná všechny nesváry. V prostředí, v němž vyrůstal, se příliš lásky nevyskytovalo, natož pak té pravé lásky. A i kdyby existovala, on ji rozhodně nikdy nezažije. O tom byl přesvědčen.

Tak proč žárlíš? pomyslel si v duchu. Jak můžeš žárlit na něco, co není?

Matt byl dítě štěstěny. Našel v Nadě svůj Svatý grál. Liam ovšem nebyl tak naivní, aby si myslel, že on bude mít někdy podobné štěstí jako jeho přítel.

Pravá láska je výjimečná. Není pro každého.

Rozhodně není pro Liama.

Matt konečně dotelefonoval a hodil telefon na pohovku za sebou. Pak vzal svoji ženu za ruku, přitáhl si ji těsně k sobě, pevně ji objal a zabořil obličej do jejího krku. Přestože byla Naďa skoro o hlavu menší než on, stála pevně jako strom s hlubokými kořeny a Matt se o ni opíral. Čerpal z ní svoji sílu. Naďa byla jako klidný přístav, v němž hledají útočiště lodě zmítané bouřemi. Když se ovšem na rozbouřeném moři ocitla ona, když to byla ona, kdo se potřeboval opřít a kdo potřeboval ukonejšit, Matt tu byl vždycky pro ni.

Liamovi připomínali stromy, které mají společný kořenový systém a rozdělují se teprve nad zemí. Byli jedno tělo a jedna duše. Byli jako spojité nádoby. Jeden bez druhého nemohl žít a jeden se na druhého mohl za všech okolností spolehnout.

Na rozdíl ode mě a od Teresy, ušklíbl se v duchu a to pomyšlení ho ranilo.

On a Teresa neměli společné kořeny. Oni byli jako dvě borovice vysazené daleko od sebe. Tak daleko, že se dokonce ani nedotýkali větvemi. Dívali se na sebe zdálky, neschopni překlenout velkou mezeru, která mezi nimi zela jako otevřená rána.

A možná ji ani překlenout nechtěli. Možná měli strach z tak těsné blízkosti. A možná se jim to zdálo příliš náročné a příliš namáhavé, než aby tomu byli ochotni věnovat větší úsilí.

Láska vždycky vyžaduje úsilí. To Liam moc dobře věděl.

Jeho a Teresu spojoval sex. Dobrý sex. Skvělý sex. O moc dál se však nedostali. O nějaké větší blízkosti, o souznění duší tak typické pro Matta a jeho krásnou ženu, si mohli nechat jenom zdát.

Liam se odvrátil od Matta a Nadi a zadíval se z balkonu na ulici pod sebou. Prsty pevně sevřel okraj zábradlí a zhluboka se nadechl. Myšlenky mu poletovaly v hlavě jako zběsilé a kdesi uprostřed jeho těla se hromadily rozporuplné pocity, ve kterých se pořádně nevyznal.

S jistotou věděl pouze jedno.

Teresa odešla. Byla pryč.

A on netušil, kdy se do jeho života vrátí. Jestli se do něj ještě vůbec někdy vrátí...

Seattle byl i jeho domovem, ale zkříží se znovu jejich cesty ještě v jiné rovině než v obchodní?

Než zmizela, vmetla mu do tváře, že takhle to bude pro všechny nejlepší. Jestli má pravdu, jestli tohle skutečně je pro všechny nejlepší, proč se potom Liam cítí jako týden nevynesený odpadkový koš?

Když za sebou uslyšel kroky, znovu se zhluboka nadechl a otočil se. Matt k němu mířil s láhví bourbonu v ruce a jemným úšklebkem na rtech.

„Můžu ti dolít?“ zeptal se, ale pak si všiml rozbité sklenky na podlaze. Nepatrně nadzvedl obočí a beze slova podal Liamovi láhev, aby se mohl napít přímo z ní.

Liam byl svému příteli vděčný, že ponechal střepy bez komentáře. Přijal od něj láhev a dlouze si lokl palčivé tekutiny. Když zabloudil očima z terasy do obývacího pokoje luxusního prezidentského apartmá, všiml si, že Mattova žena už tam není.

„Kde je Naďa?“ podivil se.

Matt se opřel zády o zábradlí a naklonil hlavu

nejprve na jednu stranu a pak na druhou, aby uvolnil svaly ztuhlé nevyspáním a stresem z několika posledních hodin.

„Šla si lehnout,“ odpověděl po chvíli. „Byla unavená. Jsou skoro tři ráno.“

„To už je tolik?“

„Za chvíli se začne rozednívat.“

Liam se znovu napil z láhve. „Zpropadená noc,“ zavrčel pak. „Takhle to nemělo skončit.“

„To nemělo,“ musel souhlasit Matt.

Liam se na svého přítele dlouze zadíval. „Mám pocit, že bych se ti měl omluvit, Matte.“

„Ty?“

„Jo.“

„Za co?“

Liam škubl rameny. „Ty víš moc dobře, za co. Za to peklo na tvém galavečeru.“

„Zapomeň na to, Liame,“ zavrtěl hlavou Matt, i když oba moc dobře věděli, že na tenhle večer nepůjde jenom tak lehce zapomenout.

„Kéž by to šlo.“

„Ty přece nemůžeš za to, že Teresin bratr udělal z mého galavečera kůlničku na dříví.“

„Nemůže za to ani Teresa,“ poznamenal Liam.

Matt na jeho poznámku nic neodpověděl. Přešel k pohovce na balkonu a posadil se na ni. Hlavu si opřel o velký měkký polštář a nohy si položil na konferenční stůl.

„Pověz mi o jejím bratrovi něco víc,“ požádal Liama. „Co je zač?“

Liam obvykle nevyzrazoval cizí tajemství a nikomu jinému by nejspíš neodpověděl. Ale tohle byl Matt, jeho nejlepší přítel, kterému Liam bezmezně důvěřoval. Mattovi mohl říct všechno.

Kromě toho, po dnešním fiasku si Matt Richmond

rozhodně zasloužil vědět pravdu, zatímco Teresin bratr Joshua St. Claire si nezasloužil žádné ohledy.

„Jak začít?“ zamumlal Liam. „Je to dlouhá a složitá historie.“

„Do rána ještě pořád zbývá dost času,“ zazubil se Matt. „Začni od začátku.“

„Fajn. Jmenuje se Joshua St. Claire a v minulosti se několikrát dostal do střetu se zákonem. Podle toho, co mi vyprávěla Teresa, měl ještě docela štěstí, že neskončil mnohem hůř.“

„Divoké mládí?“ opáčil Matt.

„I tak by se to dalo povědět,“ přikývl Liam. „Teresin bratr jeden čas holdoval ve velkém alkoholu a drogám a přes tyhle svoje záliby se dostal do špatné společnosti. Začal se přátelit s lidmi, o kterých se rozhodně nedá povědět nic dobrého. Dealeři, obchodníci s tvrdými drogami, lidi z podsvětí...“

Matt krátce pokývl hlavou.

Liam pokračoval: „Joshua se u nich dostal do velkých dluhů a nebyl schopen je splácet.“

„Samozřejmě že nebyl,“ utrousil na půl úst Matt, kterého to vůbec nepřakvapilo.

„A oni přišli s návrhem, jak by si ty dluhy mohl odpracovat. Nabídli mu, aby pro ně nějakou dobu pracoval jako řidič, a on přijal.“

„Takže pro ně vozil drogy,“ konstatoval Matt.

„Přesně tak.“

„Věděl o tom?“

Liam pokrčil rameny. „Těžko říct. On sám Terese tvrdil, že o tom nevěděl, ale –“

„Ale tobě se to nezdá pravděpodobné.“

„Nepřipadá mi, že by byl až tolik naivní, ovšem můžu se plést. V každém případě nabídku přijal. Při jedné takové jízdě ho s drogami v autě chytila policie. Byl zatčen, odsouzen a skončil ve vězení.“

„To je velká cena za nesplacené dluhy,“ ušklíbl se Matt.

„Nezůstal ve vězení dlouho,“ vysvětloval Liam. „Teresa využila své známosti s Mariellou Santiagovou-Marshallovou, pro kterou pracovala, než si založila vlastní společnost. Mariellin manžel pracuje s mužem, kterému se přezdívá The Fixer, Opravář, jestli ti to něco říká.“

„Jo, říká,“ odpověděl Matt. „Slyšel jsem o něm, že je velmi...“

„Efektivní?“ doplnil za svého přítele Liam.

„Bezohledný bylo to slovo,“ protáhl Matt koutky úst. „Ale efektivní by se nejspíš dalo povědět také. Rozhodně má víc než dobré výsledky, ačkoli v rukavičkách v žádném případě nejedná.“

„Nejspíš má Opravář výsledky právě proto,“ pronesl sarkasticky Liam. „Účel světí prostředky.“

„Někteří se tím zjevně stále řídí,“ odfrkl si Matt. „Co bylo dál?“

„Opravář udělal svoji práci dobře. Joshua se dostal z vězení a jeho drogoví přátelé ho přestali obtěžovat. Ale ten kluk potíže vyhledává. Propadl gamblingu a nasekal další obrovské dluhy. Tak velké, že je nemůže nikdy splatit. Dlužní úpis koupila jakási organizace mafiánského typu a začala mu jít po krku.“

„O jak velkou částku jde?“

„O sedm milionů dolarů.“

Matt hvízdal.

„Před několika týdnů dostala Teresa zprávu, že její bratr byl unesen a že ho pustí až po zaplacení výkupného. Problém byl, že neměla tolik peněz v hotovosti a zaplatit nemohla. Ti lidi už se ale nikdy neozvali, takže to mohla být past, kterou na ni chtěl nastražit Joshua, aby ty peníze získal. Jisté to ale není.“

„Povedený bratříček.“

Liam se napil z láhve a postavil ji na stůl. „To mi povídej.“

„Zaplať to za ni, Liame, a doplať jí peníze, které by dostala za prodej akcií společnosti Christopher Corporation,“ navrhl Matt. „Jednoduše řečeno, kup její podíl podle podmínek závěti tvého otce. Ona bude moci uhradit bratrův dluh a ty získáš konečně akcie, které na ni tvůj otec nechal napsat.“

„Zní to jednoduše a věř mi, Matte, že bych to takhle udělal rád. Problém je v tom, že Teresa akcie prodat ještě rok nemůže. Je to jedna z otcových podmínek v závěti. A nejspíš je nebude chtít prodat ani potom.“

„Tobě? Nebo vůbec nikomu?“

„Doufám, že nikomu,“ zamračil se Liam.

Kdyby Teresa prodala akcie někomu jinému, byl by to pro něj velký problém. Mohl by pak nad Christopher Corporation ztratit už takhle křehkou kontrolu.

„Dokdy má být dluh jejího bratra vlastně splacen?“ zeptal se Matt.

„To je právě to. Teresa neví o žádném termínu. Nikdo jí ho neřekl a podle všeho to neví ani Joshua. Pokud si ovšem nevymýšlí.“

„To je opravdu divné,“ svažil Matt obočí. „A ještě podivnější je, proč za téhle situace přišel na galavečer, ze kterého byl vysílaný živý přenos, a zviditelnil se tím nejhorším možným způsobem. Nejhorším pro mě,“ dodal Matt po chvílce zaváhání.

Liam zapátral očima v jeho tváři. „Ty myslíš, že to udělal naschvál? Že to byl záměr? Že měl Joshua nějaké pokoutní úmysly?“

„Nemám nejmenší tušení,“ zavrtěl Matt hlavou. „Ale něco mi na tom smrdí.“

„Abych řekl pravdu, mně také.“

„Co si o tom myslí Teresa?“

Liam pokrčil rameny. „Nestačil jsem se jí na to zeptat, protože odešla a teď letí v Abbingdonově soukromém letadle do Seattlu.“

„Zkoušel jsi jí volat?“

„Ještě ne.“

„Udělej to,“ pobídl Liama Matt.

„Teď?“

„Proč ne?“

Liam sáhl do kapsy pro mobilní telefon a v rychlé předvolbě stiskl tlačítko s číslem 1. Na dvojce měl uloženého svého osobního asistenta Duncana. Další tlačítka zůstala neobsazená.

Kdykoli Liam Terese volal, v duchu si říkal, že to nic nic neznamená. Že si ji dal do rychlé předvolby a navíc na jedničku jenom proto, že je to takhle pohodlnější. Ale jestli je to pravda, tak proč tam ale potom nemá uloženého také Matta? Svého nejlepšího přítele?

Z reproduktoru se ozval vyzváněcí tón. Liam na okamžik zatajil dech, avšak Teresa jeho hovor nepřijala. O chvílku později uslyšel její hlas z hlasové schránky.

Teď nemůžu mluvit. Nechte mi vzkaz.

„Tak co?“ zvedl Matt obočí.

Liam vrátil telefon do kapsy. „Nic.“

Matt se ušklíbl.

„Fajn,“ rozhodil Liam rukama a posadil se do křesla naproti svému příteli. „Tak to konečně řekni, Matte. Pověz mi, že máš na mě vztek.“

„Na tebe?“ opáčil Matt. „Už jsem řekl, že tvoje vina to není.“

„Ale vztek máš.“

„Ovšemže mám. Copak ty bys na mém místě nezuřil? Kdyby se aspoň ten zatracený večer nevysílal živě! Takhle tu ostudu viděli všichni!“